

9539319/3

J. GIONTINIJEVA

Mati in sin

KNJIŽNICA ZA OTROKE

030829421

Mati in sin.

Bil je nekđaj majhen ljubezniv deček. Prácej se je omilil vsakomur, zakaj bil je jako vljuden, priden in poslušen.

Očeta ni imel, zato pa dobro mater. Ljubila ga je nad vse. Želela je samó, da bi bil kàj prida presrčni otrok.

Prišedši iz šole, vzel je Mirče zvezek za naloge in delal. Niti h kosilu ne bi šel, dokler ni potihoma ponovil vsega, kar je slišal v šoli in zvišil, kar je bilo treba.

Spolnivši svojo dolžnost, šel je k ljubi materi. Pripovedoval ji je, kaj je novega v šoli, kaj je videl morda na ulicah. Objemal in poljubljal je dobro mater, ki ga je ljubila, kakor je zaslužil.

Nekega dné pa mati zbolí.

Deček se ne gane od njé, kadar je domá. Nobena igra ga ne mika pod milo nebó, niti jed mu neče tek-niti. Saj imá mamico takó presrčno rad, da je précej žalosten, ko jo vidi trpečo.

Ravnokar je šel zdravnik od uboge bolníce in z glavo je majal. Mirče steče za njim, rekoč: „Ljubi zdravnik! Prosim te, ozdravi milo mamico! Pridno bodem molil záte, saj te drugače ne morem zahvaljati.“

Zdravnik pogladi dečka po lici in ga vpraša, kakó je kàj v šoli.

Mirče odgovarjá vsem vprašanjem. Zdravniku je deček takó povšeči, da séde ž njim in mu obeča, da ozdravi dobro mamico. Toda ne samó tega.

Če bode takó zvesto stregel mamici kakor doslej, hoče ga tudi močno razveseliti.

Mati sicer ni bila ubožna, a tudi ne imovita. Pogosto jo je skrbelo, kakó bi pozneje šolala miljenca svojega.

Zdravnik je čakal, da je mogla iz postelje in v sobo. Tedaj pa pravi, da bi rad nekaj govoril ž njo. Mirče ju neče motiti. Že hoče iz sobe, ali zdravnik mu reče, naj ostane.

Nato pripoveduje, da je govoril z gospodi učitelji. Vsi so na glas hvalili pridnega dečka. Potem nadaljuje:

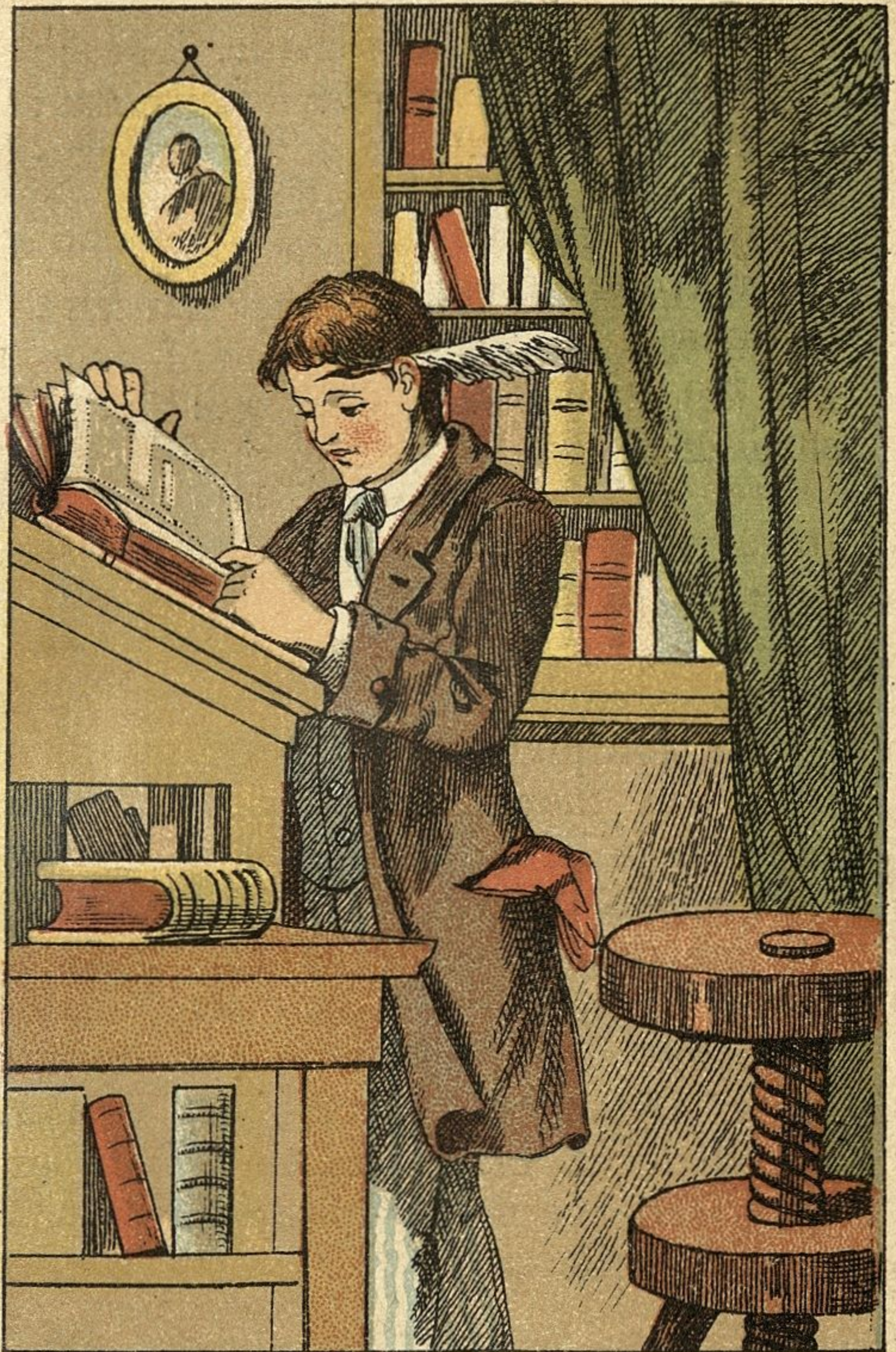
„Otrók nimam. Dovolite, da skrbim z vami za Mirčeta! Deček bi bil za gimnazij. Prepričan sem, da bode sčasoma dober dijak, in če Bog dá, dober zdravnik. Dobrega srcá je in plemenitega duhá. To pa je boljše od denarja. Pustite, da bodem vodil dečka v življenji. Združno vzgajajva Mirčeta za plemenitega možá.“ — Srečna mati hvaležno vzprejme to

ponudbo. Velika skrb ji je vzeta, zdravniku pa dano lepo veselje, zakaj Mirče je bil pozneje dober dijak in priden sin. Kdo bi ne verjel, da bode kdaj vrl zdravnik! Tedaj pa bode tudi krepko podpiral mamico, ki ga tolikanj ljubi.

Ko okreva mati do dobrega in prihaja prvič po stopnicah, prinese ji Mirče velik šop cvetic, katere je natrgal sam. Mati vzame z jedno roko cvetice, drugo pa mu položi na rame, rekoč: „Ljubi sinek, hvala ti! Zvesto si mi stregel. Kadar sem ti pogledala v oči, toli plahe in žalostne, spoznala sem, da moram živeti zaradi tebe. To me je krepilo in bodrilo. Danes mi prinašaš cvetic. Sam si jih natrgal, da me poslaviš ozdravljeno. Jako si me razveselil. Slabotna sem še, ali zato me veseli, da se morem opirati náte. Ostani mi takšna opora v poznejših letih, blagi moj sin! Tudi jaz te hočem verno podpirati in čuvati, dokler bode treba.“

Mirče objame ljubo mater. Iskreno ji poljublja roko in govori, kakor mu je pri srci. „Hvaležen ti bodem, mamica ljuba“, reče ji. „Koliko si mi storila, in kakó te ljubim zato!“

Ni mati ni Mirče nista zapazila, da je stal zdravnik na spodnji stopnici in ju poslušal. Ginjen si je otrl solzo iz očesa.

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJI (17U) (17UNICA)

00000463084

Pri **J. Giontini-ji v Ljubljani** se tudi dobivajo:

Car i tesar. Zgodovinska pripov.	20 kr.
Cerkvica na skali. Pravljica	12 kr.
Čas je zlato. Povest	36 kr.
Darinka, mala Črnogorka. Povest.	24 kr.
Doma in na tujem. Povest	20 kr.
Hubad, Pripovedke za mladino. I., II., III. à	24 kr.
Izanami mala Japonka	24 kr.
Izdajalca domovine. Povest	24 kr.
Knez Črni Jurij. Zgodov. povest.	20 kr.
Narodne pripovedke. I., II. à	24 kr.
Pravljice in pripovedke za mladino	36 kr.
Mali vseznalec ali zbirka lahko iz- peljivih poskusov iz fizike etc.	30 kr.

